

Београд
Број 04-34/88-2
Датум 17-11-2021

**ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ И ОДБРАНУ
ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА**

1. ОПШТИ ПОДАЦИ

Име кандидата	мр Златко Цветковић
Уметничка област	Примењене уметности и дизајн
Име ментора	др Оливера Нинчић
Назив уметничког пројекта	„Непотрепштине – Реконтекстуализација у уметности текстила”
Комисија за писање извештаја	др Оливера Нинчић, ред. проф. ФПУ у Београду, у пензији мр Ивана Вељовић, ред. проф. ФПУ у Београду мр Мирко Огњановић, ред. проф. ФПУ, у пензији Горан Чпајак, ред. проф. ФПУ у Београду др ум. Радош Антонијевић, ред. проф. ФЛУ у Београду
Датум седнице Наставно уметничко научног већа на којој је именована Комисија	13. 10. 2021. године
Број одлуке о именовању Комисије	03-13/84-12/1

2.Биографија кандидата

Име презиме	мр Златко (Миодраг) Цветковић
Место и датум рођења	Врњачка Бања / 05.01.1971.године
Адреса	Булевар Зорана Ђинђића 123В/30, 11070 Београд
Телефон	011 3120 111 / 065 31 20 111
E-mail адреса	zlatko.cvetkovic@gmail.com / zlatko.cvetkovic@fpu.bg.ac.rs

Мр Златко Цветковић дипломирао је 1996. године на Факултету примењених уметности, Универзитета уметности у Београду, Одсек дизајн текстила. На истом Факултету је магистрирао 2001. године, област Таписерија код менторке мр Јадранке Симоновић, ред.проф. Докторске уметничке студије уписао је 2013. године на Факултету примењених уметности, Универзитета уметности у Београду, студијски програм Примењена уметност и дизајн.

Од 1997. године запослен на Универзитету уметности у Београду, Факултет примењених уметности, Одсек текстил, сада је у звању ванредног професора, ужа уметничка област Текстил. Аутор је већег броја пројеката и радова из области дизајна текстила.

Остварио је 11 самосталних и преко 110 колективних изложби у земљи и иностранству: Босна и Херцеговина, Бугарска, Црна Гора, Северна Македонија, Италија, Литванија, Летонија, Словачка, Чешка, Мађарска, Пољска, Украјина, Сједињене Америчке Државе. Члан је струковних удружења Европске текстилне мреже (European Textile Network / ETN) и Удружења ликовних уметника примењених уметности и дизајнера Србије (УЛУПУДС), уметничке групе ЛУМ (Лаваторијум уметничких мисли) (1996–1998) и удружења Пункт за уметнички експеримент (1999–2001). Учесник је више уметничких колонија и радионица, модератор је шест радионица.

Његови радови се налазе у колекцијама Музеја примењене уметности у Београду, Музеја декоративних уметности и дизајна у Риги (Летонија), Централног музеја текстила у Лођу (Пољска), Културног центра у Горњем Милановцу, Атељеа 61 – установе за израду таписерије, Петроварадин и Завичајног музеја „Замак културе”, Врњачка Бања. Добитник већег броја награда: „Marianne Kor Award for Distinguished International Entry”- 23rd Fiberart International, Питсбург, САД 2019; Прва награда „Померање граница 4”, Београд 2018; Прва награда „ТИСО 2017” Београд 2017; Награда за савремену таписерију V Тријенала таписерије, Нови Сад, 2014; Откупна награда Музеја примењене уметности у Београду, 45. Мајска изложба, 2013; Прва награда „ТИСО 2013” Београд, 2013; Велика награда XX Бијенала таписерије, Београд, 2012; Награда за савремену таписерију IV Тријенала таписерије, Нови Сад, 2010; Плакета УЛУПУДС-а 42. Мајска изложба,

Београд, 2010; Откупна награда МПУ, 36. Мајска изложба, Београд, 2004. и друге.

Списак уметничких, односно научних и стручних радова - избор:
2019.

Троструки албум, Магнетне траке из аудио-касета, памук / Кукичање, вез / 300x100x20 cm / Самостална изложба Музика моје младости vol.3, Завичајни музеј-Замак културе, Врњачка Бања
Интерконекција 2, ЛП грамофонске плоче магнетне траке из аудио-касета / Кукичање, прошивање, Пречник 30 cm, дужина 300 cm, целина је променљивих димензија / Самостална изложба Музика моје младости vol.3, Завичајни музеј-Замак културе, Врњачка Бања
Wave 2, Магнетне траке из аудио и видео касета / Плетење на раму / 250 × 230 × 100 cm / Самостална изложба Музика моје младости vol.3, Завичајни музеј-Замак културе, Врњачка Бања
I like this music (2018), ЛП грамофонске плоче, магнетне траке из аудио-касета, конач / Кукичање, вез / 200 x 200 x 5 cm / Самостална изложба Музика моје младости vol.3, Завичајни музеј-Замак културе, Врњачка Бања

2018.

Wave, Магнетне траке из аудио и видео касета / Плетење на раму / 250 × 230 × 100 cm / 23rd Fiberart International, Пицбург, САД, 2019. Награда „Marianne Kor Award for Distinguished International Entry” - 23rd Fiberart International, Пицбург, САД, 2019.

2015.

Месташце, Магнетне траке из видео касета, Кукичање, ЦРТ ТВ, Видео плејер / Димензије целине су променљиве / Изложба Померање граница 2, Галерија РТС, Београд

2014.

Три, Лопте за пилатес, магнетне траке из аудио и видео касета / Кукичање / Пречник: 75 cm; дужина: 370 cm; целина је променљивих димензија / Самостална изложба *Музика наше младости*, Музеј примењене уметности, Београд

No More Shiny Disco Balls, Магнетне траке из аудио-касета, омоти аудио-касета, диско-кугле, огледало / Кукичање, раріег mache / Пречник: 30 cm; дужина: 300 cm; целина: 350 × 240 × 160 cm / Самостална изложба *Музика наше младости*, Музеј примењене уметности, Београд

New Wave, Магнетне траке из аудио и видео касета / Плетење на раму / 1100 × 480 × 300 cm / Самостална изложба *Музика наше младости*, Музеј примењене уметности, Београд

Интерконекција, ЛП грамофонске плоче, магнетне траке из аудио-касета / Кукичање, прошивање / 400 × 140 × 135 cm / Самостална изложба *Музика наше младости*, Музеј примењене уметности, Београд

Disco, ЛП грамофонске плоче, магнетне траке из аудио-касета, флуоресцентни најлон / Кукичање, вез / 200 × 35 cm / Самостална изложба *Музика наше младости*, Музеј примењене уметности, Београд

2013.

Long Play, Магнетне траке из аудио-касета, памук / Кукичање, вез / Пречник: 185 cm / Самостална изложба *Музика наше младости вол 1*, Кућа Ђуре Јакшића, Београд

Madonna, Магнетне траке из аудио-касета са музиком Мадоне / Кукичање; рад извела Даница Цветковић / 64 × 55 cm / Самостална изложба *Музика наше младости вол. 1*, Кућа Ђуре Јакшића, Београд / Награда за савремену таписерију V Тријенала таписерије, Нови Сад

Remix, Магнетне траке из видео-касета / Кукичање / Променљиве / Самостална изложба *Музика наше младости вол. 1*, Кућа Ђуре Јакшића, Београд

2012.

High fidelity, Магнетна трака из видео касета, неонско светло / Инсталација / Димензије целине су променљиве / Самостална изложба *Музика наше младости вол. 1*, Кућа Ђуре Јакшића, Београд
Теоријска предавања и текстови:

Структура и форма - условљеност архитектоницом текстила, предавање у оквиру манифестације Пре салона, Салон архитектуре, МПУ, Београд 2015.

3. Детаљна анализа уметничког пројекта кандидата

Докторски уметнички пројекат *Непотрепштине – Реконтекстуализација у уметности текстила* Златка Цветковића представља истраживање о предметима који нас окружују, корелације човек- предмет и путовање у сећања која се тиме продукују. Полази од премисе да поседујемо предмете који су имали неку значењску функцију, из неког разлога чувамо их и престанком те функције, а идентификовани су као непотрепштине (дрангулије, ситнице, андрамоље, непотребни предмети). Кроз став према личним поривима акумулирања таквих ентитета, докторски уметнички пројекат редефинише позицију текстила у уметности.

Основни ниво истраживања је ментална реконструкција догађаја повезаних са предметима и секвенционирање наратива на коме су засновани. У другом нивоу је потреба за разумевањем могућих узрока и последица наших свесних или несвесних поступака и рехабилитовање доживљаја кроз ново читање прошлости. На креативном плану лично сећање преводи у језик уметности, где визуелни садржај конструише нови идентитет предмета као део новог колективног памћења.

За анализу и ликовно промишљање Цветковић бира групу од пет предмета из непосредног окружења према којима има одређену историјску и сентименталну блискост. Свака од тих непотрепштине представља један од могућих образаца за прелазак из утилитарног у бескорисно. У контексту околности износи кратку причу о историјату сопствене повезаности са такозваним непотребним предметом. Процесом реконтекстуализације, те непотрепштине укључује у уметничко промишљање и естетизовани доживљај.

Јавно представљање докторског уметничког пројекта у оквиру самосталне изложбе *Непотрепштине – Реконтекстуализација у уметности текстила* одржано је од 15. јуна – 5. јула 2021. године у Музеју примењене уметности у Београду, галерија „Анастас Јовановић“. Пет просторних радова приказано је у четири изложбене сале, сваки рад, односно, свака тема представљена је у издвојеном простору. Тиме се потенцира њихова посебност, сећање на примарни догађај, значење у том оквиру и нове релације настале током измештања информација из реалног у артистичко дело. Пропратни, често самоиронички текст, као неодвојиви део сваког од тих радова, тумач је догађаја и интеракције учесника аутора и предмета.

Рад *Заробљени доживљај* истражује пориве за набављањем, куповином и гомилањем истоврсних предмета без јасне намене и сврсисходности. Део рада *Добар назар* (43 x 43 x 6 cm) композиционо затворена целина на зиду од 24 индустријски произведене торбице, урамљене у галеријској форми, разматра однос према фетишу куповине. Други део рада просторни текстилни објекат *Торба сећања* (170 x 140 x 60 cm) реконструише такву предимензиону торбицу са свим атрибутима украшавања. То је апотеоза жеље за

поседовањем. Њихов дијалогски однос разоткрива заводљивост материјалног света, танане везе са нашом подсвешћу, прикривену површност, промишља повезаност квантификације и јединствености.

Следећи идеју о просторном заокруживању теме, рад *Вреднија од понике – већа од понике* проблематизује перцепцију величине, како физичке, тако и значењских оквира догађаја протоком времена. Однос мало – велико подстакнути су смислом и важношћу коју садржаји имају за нас. И овај рад се састоји из два дела који ступају у специфичну дијалогску везу. *Вреднија од понике* (4,5 x 3,3 cm) је поштанска маркица урамљивањем интерпретирана као уметнички предмет - редимејд. Њен пандан *Већа од понике* (170 x 130 cm) је реконструисана иста, само, увеличана композиција на текстилу, реализована комбинавањем техника штампе и финог гобленског веза. Експликација даје позадину њихових релација, додаје ново значење у сложеност људских односа. Реални предмет је повод и средство за разумевање породичних веза, елегична прича о одрастању. Динамичка промена физичке величине је сразмерна промени значаја укупних дешавања. Допунски трећи део је дечија бицикла „Поника”, изложена на постаменту као „учесник“ којим се зауставља време, да се догађај памћењем изнова репродукује.

Композиција *Укуси из кухиње стрина Ранке* (R-23 cm x 12 елемената) су фина иронија на моралне дилеме и праксе. Полиптих је од једног порцеланског тањира са штампаним цветном декорацијом и 11 реплика тог тањира израђених ручно пресованом папирном пулпом са додацима веза, прехрамбених производа као што су кафа, цимет, чај, боје и мириси. Све као после велике заједничке гозбе. Хоризонтална линија поставке на зиду подцртава интеграцију форме, простора и значења. Допунски текст контекстуализује рад, а употреба неконвенционалних материјала побуђује чула мириса, укуса, очекује интеракцију уметничког рада и публике. И овај рад има више нивоа сагледавања. На првом су однос према власништву, моралу, етичким кодексима. На другом нивоу је проблем гозбе, као чињенице завршеног чина, маргиналија о духовном сиромаштву и обиљу (или тежња ка самоспознаји).

Рад *Енглеска је била ближа* (100 x 70 cm) разматра ставове изграђене према другим срединама и културама, са којима се сусрећемо током путовања. Композиција карта за метро, уредно поређаних у колонама, реализована је везом и штампом на платну. Садржај оригиналне карте је преведен у нови дизајн са препознатљивим обрисима архитектонских објеката као реперима градских визура. Оригиналне карте, мало издигнуте из равни тканине, саставни су део композиције као граничник између општег места памћења и индивидуалних сећања. Рад нас уводи у тему сувенира, ситни предмети из других средина који се чувају као успомена. Овде се приватна сфера сусреће са јавним, перцепција различитих културолошких појава са којима се суочавамо обиласком туристичких дестинација. Преиспитује који су то знакови, знамења којих се у крајњој линији сећамо, који су нам битни у друштвеној размени.

Инсталација *Распршени снови (Облак илузија)* променљивих димензија (основа 176 x 116 cm) проблематизује чување предмета породичне заоставштине. Композиција у простору од хоризонталних слојева јорганске навлаке са синтетичком испуном, ваздушастим „облаком” те испуне изнад ње, на семантичком нивоу залази у дубоко лична искуства. Индустијски предмети опште намене, што опстају у домаћинствима, кореспондирају са проживљеним властитим временом њихових власника и отворени су за различита тумачења и асоцијације. Слојевити сегменти рада у простору без физичког додира, остављају могућност за дефинисање тог празног простора као пуног ликовног израза.

У композиционом промишљању уметничког рада Златко Цветковић се определио да прати форму изабраних реалних предмета – непотрештина, са интервенцијама у промени волумена, бројчану редукцију или мултипликацију. И у избору боја ослања се на њихову примарну обојеност, а наглашени су технички поступци израде текстилних заната и техника: прошивања, различити бодови веза, драпирање тканине, штампа на текстилној подлози, рад са нетканим материјалима и папирном пулпом. У галеријској поставци непотрештина-артефакт је посебно наглашена рамом, просторном издвојеношћу, а све у дијалогу са креативним интервенцијама.

Писано образложење докторског уметничког пројекта *Непотрештине – Реконтекстуализација у уметности текстила* обухвата 145 страна подељене у 18 поглавља, апстракт на српском и енглеском језику, увод, 82 ликовна прилога уз текст, библиографију, вебографију и ауторске чланке. У уводним поглављима образлаже предмет, циљ докторског уметничког пројекта и ближе одређење и употребу појмова „непотрештине – драгулије – андрамоље – непотребни предмети“, као и осврт на значење и настанак термина „уметност текстила“ и „уметност влакна“.

У поглављима 4 - 8 истражује место текстила у уметности двадесетог века. Фокусира се на контекстуалност текстила у периоду модерне и постмодерне уметности, промену улоге текстилних материјала, предмета и техника рада у делима уметника који припадају покретима почетка и средине тог века. Као један од најранијих примера истиче рад у техници пачворка Соње Делонеј из 1911. године или Дишанову потребу да, у интервенцијама асамблажа „Са скривеном буком” из 1916. год, текстил (канап) добије афирмативну улогу. Помиње и Ман Рејов објекат „Загонетка Исидора Дукаса” из 1920. год. са употребом тканине и канапа. Увиђа значај фрагментације, колажа, асамблажа за развој идеја и праксе у медију текстила, примену аплицирања, пачворка, прошивања и комбиновања материјала различитог порекла. Издваја принципе контекстуалности: апропријацију, деестетизацију, репетицију као легитимног средства у креирању и развоју нових форми изражавања. Кроз радове више аутора разматра уметност као облик менталног деловања, а да је текстил равноправни материјал и учесник у тој игри.

Посебно се бави питањем реконтекстуализације у медију текстила, њене оправданости,

границе између уметности и егзистенције. Истиче принципе реконтекстуализације: структуру, драпирање, текстилне технике и технологије, текстилне материјале код којих посебно издваја нит, влакно, објекте, одећу и друге предмете. У потврди својих ставова, Цветковић у образложењу свог докторског пројекта наводи и анализира радове преко 80 уметника, који, делујући у различитим уметничким правцима, потврђују да је текстил у својој укупности интригантна средство изражавања, а истовремено и циљ.

Завршна поглавља су намењена образложењу непотрештина, значењу, симболима, мотивацији као и детаљном представљању и анализи сопствених радова у оквиру докторског пројекта. На крају, у резимеу, констатује „да контекстно успостављена пракса у медију текстила јесте део савремене уметности“. Да су непотрештине, којима се он бави, део и личних и колективних вредности, а дефинисањем значења, емоцијама и сећањем преносе се у генерацијско и колективно искуство.

Значај и допринос др ум пројекта у одређеном пољу уметности

Својим радовима и писаном анализама Златко Цветковић кроз докторски уметнички пројекат *Непотрештине – Реконтекстуализација у уметности текстила* доноси нови поглед на обликовање наших осећања, њихово значење и вредности којима се повремено враћамо. Он повезује физичке предмете, текстилне елементе, материјале и у свим својим формама потврђује интеграцију текстила у савремену уметничку праксу. Открива могућности наратива у трансформацији свог искуства и мисли у уметнички рад. Изашавши у сам простор, помера границу истраживања текстила на трагу уметника, а како наводи М. Теофановић „откривали су свој лични језик форме у коме су остварили оригинални свет облика, као израз индивидуалне поетике.“

4.Оцена остварених резултата

Докторски уметнички пројекат „Непотребитине – Реконтекстуализација у уметности текстила” Златка Цветковића је изложба просторних радова и инсталација у медију текстила. Упуштајући се у интимну причу о непотребним предметима, износи низ аспеката у којима се огледају шири модели понашања, доживљавања породичних и друштвених односа. То су мале моралистичке приче у којима преиспитује границе наше етичности, ставове према себи и оном другом. Постиге универзалност препознавања и идентификовање са актером који није присутан, већ назначен предметима и њиховом дијалогском позадином. Писана експликација, у форми препричаног интимистичког дневника, појачава саосећање и прихватање датих ситуација као једино могућих решења. Свака изложбена сала је имагинарни простор једне моралне дилеме коју треба решити. Понуђена тумачења су с једне стране искрена и делују невино, са друге, крију низ критичких ставова према огољеном себи. Такав суд, у оквиру уметничких радова, резултат је индивидуалних напора и метода у постизању личне интроспекције у форми сећања.

У реализацији идеја докторског уметничког пројекта Цветковић успоставља баланс између реалних предмета који су повод за критичко просуђивање и имагинативних облика. Средства изражавања су подређена занемареним и непотребним предметима, њиховим физичким својствима и емоционалним порукама које носе. Понављањем облика у новом наративу, гради се слика у огледалу само увећана, искривљена и мултиплицирана, а дубоко истинита. Резултат који се постиже је преобликована прошлост, нова осећајност и нови наративни контекст.

Рад на докторском пројекту обједињује различита истраживања од теоријских, примера праксе у историјском контексту, интроспекцију и анализу свог унутрашњег света, поглед на вредносне системе, истраживање и фокусирање на одређене предмете и материјале, потенцијале технолошке и техничке базе. Лична мотивација, темељне припреме и доследно спроведене идеје дале су чврсту конструкцију укупном остварењу са упориштем у основним премисама идејног концепта.

У класификацији уметничких идеја и праксе и анализи радова који одговарају значењском оквиру докторског пројекта, ослања се на увиде теоретичара и историчара уметности као: Билетер, Арнхајм, Еко, ван Дејк, Бењамин, Адорно, Алтисер, Адамсон, Иглтон и других или домаћих истраживача као: Протић, Денегри, Шуваковић, Чекић, Теофановић, Дедић, Станковић и други.

Истражујући праксе у којима је текстил доминантан материјал, обухвата уметнике различитих уже-уметничких опредељења, тако се у анализама помињу уметници и њихови радови као: Дишан, Кирхнер, Ман Реј, Родченко, Мерет Опенхајм, Раушенберг, Даниел Спери, Розалинд Краус, Пистолето, Хенри Мур, Шила Хикс, Абаканович, Ленор Тони, Хуриучи, Роберт Морис, Софи Теубер, Ева Хесе, Јагоде Буић, Анселм Кифер, Бојс, Оли

Генгер, Мачико Агано, Бериј Фланаган, Фејт Рејнголд и многи други, али и домаћи уметници као Леонид Шејка, Раша Теодосијевић, Милица Зорић, Деса Томић Ђуровић, Душан Цамоња, Јадранка Симоновић, Снежана Нена Скоко и други. Обухваћени су радови преко сто уметника који одговарају бар једној од предложених систематизација. Свима је заједничка употреба текстила у форми редимејда, контекста или реконтекстуалних поступака. Како су то уметници који се баве различитим ликовним дисциплинама, интересно је видети како су се односили према текстилу или технолошким моментима повезаним са текстилом. Евидентно је из текста, да велики број наведених уметника посматра уметничку праксу у тоталу и тражећи природу свог дела, најбољи оквир проналази у феноменима текстила.

Уметнички пројекат успоставља континуитет са истакнутим радовима и уметничкој пракси као логичан наставак размишљања и деловања у медију текстила.

5.Критички осврт Комисије

Докторски уметнички пројекат *Непотрепштине – Реконтекстуализација у уметности текстила* испитује личне стваралачке потенцијале у уметности текстила. Поставља вредносне критеријуме на више нивоа. Истиче се истраживачки рад који препознаје и апострофира конкретне резултате у уметности текстила на општем уметничко-историјском плану. Систематизацијом и садржајном анализом постављен је оквир за разумевање и тумачење уметничких идеја и ставова. Уочена је изражајна могућност структуре, тактилних својстава или волуминозности текстила и влакна. Од функционалних облика, текстил се померио у поље семантичких знакова и контекста, равноправно учествујући у градњи нове слике као форме која чини простор.

На значењском плану пет уметничких радова су окосница истраживања сопствених ставова, размишљања и померања граница у промени дискурса уметничког дела. Лични односи, дилеме и ставови, кроз призму изложених радова постављају питања о граници етичности, моралности, пороцима, збиљи, савести као трагањем за сопственим субјективитетом. Сачувани предмети контекста имају свој идентитет, историју, наравију којом преносе идеје и емоције. Они дају осећај сигурности, удобности, одражавају размишљања власника, осећања, означавају проток времена. Све то је основа да као артефакт реконтекстуализацијом добију ново значење, унутар конституисане нове целине. Избором предмета и разноврсношћу подтема у оквиру сопственог искуства и сећања, аутор гради причу која надраста лични став. Сваки од радова има своју интиму која носи контекст историјског и личног. Унос утилитарних индустријализованих предмета у уметнички рад је начин да развије емоцију са којом посматрач може да се идентификује. Употребљени материјали и поступци извођења су пажљиво одабрани са симболичним елементима који провоцирају нову реалност.

У оквиру реконтекстуализације посебно евидентира примену текстилних технологија и техника у уметничким радовима. Сама примена техника, строго узевши, не означава само рад у текстилном пољу, већ представља поједине доприносе текстила, у најширем смислу, различитим сферама уметничког изражавања. То су уметничка трагања за природом различитих материјала и нису ограничена само на оне уметнике који се првенствено изражавају у уметности текстила, односно уметности влакна.

Предмет непотрепштине као артефакт редефинисаног значења је подстицај за сећање, а сећање је средство за редефинисање преставе о прошлости у садашњости. Реконтекстуализација у уметничком аранжману је пут за превођење личног у колективно сећање и то је у овим радовима убедљиво показано.

Докторски уметнички пројекат показује:

- да предмети различите намене могу бити средство уметничког изражавања
- да комбиновање утилитарних и креираних облика може да формулише нове изражајне

поступке и нова значења

- да је пракса контекстуализације и реконтекстуализације текстила легитимно средство изражавања већег броја уметника од почетка двадесетог века и траје у садашњем времену
- да је уметност текстила део укупне уметничке праксе и њен неодвојиви део.

6. Закључак са образложењем доприноса пројекта уметности

Докторски уметнички пројекат *Непотрепштине – Реконтекстуализација у уметности текстила* Златка Цветковића је оригинални и самостално реализовани уметнички рад. Сви елементи пројекта од идеје, реализације, теоријских и историјских поткрепљења, анализа и тумачења реализовани су према одобреној пријави у складу са основном премисом и пријавом теме. Комисија закључује да је докторанд Златко Цветковић успешно реализовао практичан део пројекта јавном изложбом и да је остварио висок квалитет радова. Комисија закључује да је у писаном делу пројекта јасно артикулисан лични уметнички поступак и представља добар увод у даља истраживања уметности текстила.

Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта предлаже Наставно-уметничком-научном већу Факултета примењених уметности и Сенату Универзитета уметности да прихвате овај извештај и покрену процедуру за јавну одбрану докторског уметничког пројекта *Непотрепштине – Реконтекстуализација у уметности текстила* мр Златка Цветковића.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

ментор, др Оливера Нинчић, редовни професор ФПУ у пензији

председник комисије, мр Ивана Вељовић, редовни професор ФПУ

мр Мирко Огњановић, редовни професор ФПУ у пензији

Горан Чпајак, редовни професор ФПУ

др ум Радош Антонијевић, редовни професор ФЛУ